

Nicodemus

Periodethema: Geboorte en rondwandeling
Johannes 3: 1-21

a. Nicodemus komt bij Jezus (Joh. 3: 1-5)

UITLEG VAN DE TEKST

We kunnen de eerste woorden van Johannes 3 niet lezen zonder daarbij de slotwoorden van Johannes 2 te betrekken. Nadat Jezus Zijn wonder op de bruiloft te Kana heeft gedaan, lezen we aan het slot dat velen geloofden in Zijn Naam als ze Zijn tekenen hadden gezien, die Hij deed. Maar Jezus vertrouwde Zichzelf aan hen niet toe, omdat Hij hen allen kende. Hij had het niet nodig dat iemand van de mens zou getuigen, want Hijzelf wist wat in de mens was. En nu komt er 'een mens uit de Farizeeën' tot Jezus. Zijn naam is Nicodemus en hij is een overste van de Joden. De Heere Jezus krijgt bezoek. Het speelt zich af in de dagen waarin Johannes de Doper nog optrad onder het volk. Een mens uit de Farizeeën. Dat was een groepering van mensen die zich verdiepte in de wetgeving aan het volk Israël. Ze hadden als doel mensen deze wetten van God te leren en ze streefden ernaar dat de mensen deze wetten hielden. Het waren mensen die er trots op waren een 'nakomeling' of 'kind' van Abraham te zijn en daarmee aan de God van Abraham verbonden. Dat moest zichtbaar zijn in hun handel en wandel. Zijn naam is Nicodemus wat zoiets betekent als 'overwinnaar van of voor het volk'. Hij behoort tot de oversten. Het gaat om een vooraanstaand man die deel uitmaakte van het Sanhedrin, de Joodse hoge raad. Hij komt tot de Heere Jezus. In de nacht, zegt Johannes nadrukkelijk. Doet hij dat om ongezien bij de Heere Jezus te komen? Anderen zeggen dat hij dat doet om rustig met de Heere Jezus te kunnen spreken. In de nacht zijn veel volgelingen van de Heere Jezus naar hun huis gegaan.

Het was ook de gewoonte van veel rabbijnen om 's nachts te studeren. Is hij met een opdracht van een aantal rabbijnen naar Jezus gestuurd en zegt hij daarom: 'Rabbi, wij weten dat Gij zijt een Leraar van God gezonden; want niemand kan deze tekenen doen die Gij doet, zo God met Hem niet is.' Wij weten, zegt hij. Hij is samen met een aantal rabbijnen tot deze conclusie gekomen.

Jezus antwoordde, staat er dan (vers 3). Johannes wil duidelijk maken dat de Heere Jezus echt reageert op wat Nicodemus zegt, al lijkt Hij een heel ander onderwerp aan te snijden. 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, tenzij dat iemand wederom geboren worden, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.' Hier staat het woordje 'amen'. Amen, amen, zeg Ik u. De Heere Jezus begint zo om duidelijk te maken dat dit een onomstotelijke waarheid is, iets wat niet ter discussie staat. Zo is het. Wat dan? 'Tenzij iemand wederom geboren worde.' Het woord wat hier staat kan twee dingen betekenen. Het kan betekenen 'opnieuw'. Het kan ook betekenen 'van boven'. Tenzij iemand 'van boven' geboren worde. Het Koninkrijk van God is hier met name hoe God regeert, hoe God heerst, hoe je werkelijk onderdaan bent van deze God. Als iemand niet opnieuw geboren wordt, ziet hij niet hoe de Heere regeert. Het lijkt een compleet nieuw onderwerp, maar het is echt een reactie op wat Nicodemus eerst heeft gezegd. Wij weten, zei Nicodemus. Dat stelt de Heere Jezus onder kritiek. Is dat wel zo? Weet Nicodemus echt dat de Heere Jezus van God gezonden is? Weten ze werkelijk wat uit God is en wat niet? Weten ze werkelijk hoe de Heere leidt en regeert of niet? De Heere Jezus maakt duidelijk: om daar inzicht in te krijgen moet een mens wederom geboren worden. Daarop reageert Nicodemus weer (vers 4).

Hij vraagt: 'Hoe kan een mens geboren worden, oud zijnde? Kan hij andermaal in zijn moeders buik ingaan en geboren worden?' Nicodemus vat het woord anōthen van de Heere Jezus heel letterlijk op: dus we moeten voor de tweede keer langs de natuurlijke weg geboren worden. Waarom stelt hij deze vraag aan Jezus? Is het een spottende reactie, of is het er één uit onbegrip? Dat laatste is wel zeker en het laat zien dat Nicodemus op een totaal ander spoor zat dan het woord van Jezus.

De Heere Jezus gaat er op in. Jezus antwoordde: 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan het Koninkrijk van God niet ingaan.' Vers 5 is een uitleg van vers 3. Op de vraag van Nicodemus wat hij zich nu moet voorstellen bij dit 'wederom' of 'van boven' geboren worden, komt deze uitleg. Zo iemand niet geboren wordt uit water. De nieuwe geboorte van boven heeft te maken met water. In dit evangelie naar Johannes is tot nu toe twee keer sprake geweest van water. In hoofdstuk 2 verandert de Heere Jezus water in wijn. Het water waar het daar om gaat, is het water wat de Joden gebruikten om zichzelf te reinigen. Meer nog herinnert dit water aan de doop van Johannes de Doper. Johannes vertelt dat er een delegatie van de Joden naar Johannes de Doper gegaan is en hem bevraagd heeft op zijn doopactiviteiten. Waarom dan? Wel, op zichzelf kende men wel de doop als een reinigingsbad. Het werd gebruikt als reinigingsritueel voor heidenen die toe wilden treden tot het Jodendom. Het symboliseerde dat iemand zijn oude leven aflegde en daarvan gereinigd wilde worden. Het opvallende van Johannes de Doper is nu dat hij ook Joden doopte. Ook mensen behorend tot het volk van Israël (kinderen van Abraham) onderwierp hij aan deze reiniging. Het was het 'bad der bekering en der vergeving van zonden'. Voor Johannes de Doper hadden de Joden die evengoed nodig als de heidenen. Met name de Farizeeën, de groep waartoe Nicodemus behoort, hebben niet aanvaard dat ze zelf ook reiniging en bekering nodig hebben. Dat is het punt waar Johannes de Doper ze al op aangesproken had. 'U meent kinderen van Abraham te zijn, de Heere God is bij machte uit deze stenen kinderen van Abraham te verwekken', had hij tegen ze gezegd. Nicodemus hoort bij diegenen die bouwen op hun eerste geboorte. Hij is een kind van Abraham. Heidenen hebben reiniging nodig, heidenen moeten opnieuw beginnen, heidenen moeten komen tot belijden van hun zonden en het afleggen van hun oude leven, maar de Joden niet. De Heere Jezus staat hier helemaal in de lijn van Johannes de Doper. Ook Nicodemus heeft deze reiniging (dit water) nodig. 'Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest' (vers 5). Uit de context wordt duidelijk dat het hier om de Heilige Geest gaat.

Wat bedoelt de Heere Jezus nu met deze woorden? Wel, in het Johannesevangelie wordt vooral in hoofdstuk 14-16 gesproken over het werk van de Heilige Geest. Ik richt me even op een woordje wat valt in Joh. 16: 8. Dan wordt van de Heilige Geest gezegd dat Hij de wereld zal overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. De Heilige Geest wordt beschreven als een advocaat, die in een rechtszaal overtuigend bewijs levert. De rechters moeten overtuigd worden van de schuld of onschuld van de aangeklaagde. Het is aan de officier van justitie en aan de advocaat om hen te overtuigen. Wel, dat is het werk van de Heilige Geest, zegt de Heere Jezus. Opnieuw geboren worden, is dus overtuigd worden door de Geest. Hier wordt de gedachte afgesneden dat mensen zelf werkelijk inzicht kunnen krijgen in het Koninkrijk van God. Zelf weten wanneer ze daar deel van uitmaken. Zelf tot het inzicht kunnen komen van wat God wil en niet wil. Nee, zegt de Heere Jezus, dat doet de Heilige Geest. Hij is het, Die mij overtuigt. De wedergeboren mens is een mens geleid door de Heilige Geest. Dat is wat Nicodemus te horen krijgt. Niet alleen moet hij leren (dat leren is al een werk van de Heilige Geest) dat ook hij gereinigd moet worden. Hij moet ook leren dat het de Heilige Geest is, Die in al de waarheid leidt. Dat het de Heilige Geest is, Die werkelijk inzicht geeft. Dat het de Heilige Geest is, Die het hart overtuigt.

TER OVERWEGING

- Dit is een moeilijk en vaak misverstaan gedeelte uit de Bijbel. Het is belangrijk om de woorden weer te geven zoals ze door de Heere Jezus uitgesproken zijn tegenover Nicodemus. Tegenover de jonge kinderen moeten we niet ingaan op de discussies en vragen die er kleven aan het begrip wedergeboorte. De voorliggende tekst is wat dat betreft duidelijk.
- Nicodemus moet niet vertrouwen op zijn eerste geboorte. Dat geldt ook de kinderen op de zondagsschool. Ook al ben je 'een kind van Abraham', ook al draag je daarvan het teken (de doop), zonder wedergeboorte kun je het Koninkrijk van God niet zien en niet ingaan. De noodzaak van wedergeboorte is zonneklaar in de woorden van de Heere Jezus.
- Deze wedergeboorte wordt door de Heere Jezus uitgelegd in twee richtingen. De eerste is het water. Net als Nicodemus dat moest leren, moeten ook de kinderen weten dat ze gewassen moeten worden in het bloed van de Heere Jezus. Ingaan in het Koninkrijk kan alleen als je gereinigd bent. De kinderen mogen we leren om dagelijks te bidden om vergeving van hun zonden.
- Als tweede hebben we, net als Nicodemus, de Heilige Geest nodig. De Geest der waarheid. Die hebben we nodig om zelf tot inzicht te komen.

Paulus onderstreept het door te zeggen dat de natuurlijk mens niet verstaat de dingen die des Geestes Gods zijn. Met al hun inzet kwamen de Farizeeën niet tot het inzicht dat de Heere Jezus de Messias was. Het ontbrak aan de leiding van de Geest. Aan het gebed om de Heilige Geest. Hij is het, Die me bij de hand neemt en bij de Heere Jezus brengt. Die me overtuigt van de betrouwbaarheid van de Heere Jezus. Een wedergeboren mens wordt geleid en moet telkens geleid worden door de Heilige Geest.

- We mogen de kinderen er op wijzen dat onze doop op zich niet deze wedergeboorte is, net zo min als de besnijdenis dat was. Wel bevat onze doop de waarborg dat de Heere Jezus mij reinigen wil. Het bevat de verzekering dat de Heilige Geest in mij wonen wil. Wie de hand legt op de beloften van zijn doop, zal niet worden beschaamd.

b. Nicodemus wordt door Jezus onderwezen (Joh 3: 6-13)

UITLEG VAN DE TEKST

Wat uit het vlees geboren is (vers 6), dat is vlees. Hetgeen uit de Geest geboren is, dat is geest (vers 6). Het onderstreept de eerdere woorden van de Heere Jezus. Nicodemus kan hieruit zelf de conclusie trekken. Zonder 'water en geest' is ook hij niet 'van boven geboren'. Hij moet niet verwonderd zijn over deze woorden (vers 7). Wedergeboren mensen dragen een geheim in zich (vers 8). Ze lijken op de wind. Die zie je niet. Je kent ook zijn ontstaan niet. Je weet niet waar hij heen gaat. Je voelt de wind wel. Je hoort de wind ook. Het ontstaan van wedergeboren leven is verborgen, de uitwerking (leven uit vergeving en gericht op God) is zichtbaar. Het brengt Nicodemus tot een vraag. 'Hoe kunnen deze dingen geschieden?' Opnieuw volgt een kritisch antwoord van de Heere Jezus. Nicodemus zei dingen 'te weten' (vers 2). Daar had de Heere Jezus al van gezegd dat werkelijk zicht op het Koninkrijk vraagt om wedergeboorte (vers 3). Nu blijkt Nicodemus als leraar ook in kennis tekort te schieten (vers 10). Opnieuw volgen plechtige woorden (vers 11). 'Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u. Wij spreken wat wij weten en getuigen wat wij gezien hebben.' Ware kennis is er bij de Heere Jezus. Hij weet het in de diepe zin van het woord. Hij heeft het 'gezien'. Hij is 'ooggetuige', omdat Hij wel inzicht heeft in het Koninkrijk. De vraag is: wie worden er met de 'Wij' bedoeld, waar Jezus van spreekt. Het werd uit de tekst ook niet helemaal duidelijk wie Nicodemus bedoelde in vers 2 met 'wij weten', en ook hier zegt de tekst het niet. Sommigen denken dat Jezus spreekt van Zichzelf en de discipelen, terwijl anderen denken aan de drie-eenheid.

Het probleem is dat Nicodemus en anderen dit getuigenis niet aannemen (vers 11b). Ze nemen al niet aan wat de Heere Jezus zegt over aardse dingen, laat staan dat ze Zijn woorden aanvaarden als Hij over het hemelse spreekt (vers 12). Tegelijk is er maar Eén, Die het werkelijk weten kan. Dat is Degeene, Die in de hemel is geweest (vers 13). Hij is uit de hemel neergedaald.

TER OVERWEGING

- De vraag die aan de orde komt, is de vraag naar wat wij 'weten' kunnen. Eigenlijk is er maar Eén, Die het weet. Dat is de Heere Jezus. Werkelijk begrijpen kunnen we het vaak niet. Het is van groot belang dat we de kinderen duidelijk maken dat het vooral gaat om vertrouwen op de Heere Jezus en wat Hij zegt. We mogen de Heilige Geest bidden dat Hij ons leert te aanvaarden dat wat de Heere Jezus ons voorhoudt.
- Nicodemus stelt de vraag 'hoe' deze dingen geschieden kunnen. Als de wedergeboorte niet gaat door opnieuw in de moederschoot te gaan, hoe dan wel? Een echt antwoord krijgt hij niet (zie boven). Hoe komt de wedergeboorte tot stand? Daar is heel veel over gespeculeerd. De meeste gedachten waren rondom wat ik maar noem 'geloofsvermogen'. De gedachte is dat een mens zonder wedergeboorte dood is in zonden en misdaden. Dood, dus niet levend, niet in staat tot geloof.
- Veel aandacht ging uit naar de tekst waarin gezegd wordt dat ook het geloof een gave is. Ik houd me bij de taal van de Dordtse Leerregels. Zij zeggen: 'Maar het is een gans bovennatuurlijke, een zeer krachtige, en tegelijk zeer zoete, wonderbare verborgene en onuitsprekelijke werking, dewelke, naar het getuigenis der Schrift (die van den Auteur van deze werking is ingegeven), in haar kracht niet minder noch geringer is dan de schepping of de opwekking der doden; alzo dat al diegenen, in wier harten God op deze wonderbaarlijke wijze werkt, zekerlijk, onfeilbaar en krachtiglijk wedergeboren worden en metterdaad geloven.' Ze hebben halt gehouden bij de vraag wat er nu precies gebeurt in de wedergeboorte. Ze hebben het geheim ook echt een geheim gelaten.
- De vraag waarmee de Heere het werkt heeft ondertussen wel een antwoord. 1 Petr. 1: 23 zegt: 'Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende woord van God.' Het is alsof Petrus de Heere hier voorstelt als de zaaier in de gelijkenis van de zaaier. Hij zaait het zaad van de wedergeboorte in onze harten. Welk zaad dan? Wel, dat is het Woord van God. Het levende Woord, geen dode letter. Het blijvende Woord, het is eeuwig.

Het gaat hier om de verkondiging van het Woord wat tegelijk het Woord van de Geest is. Dezelfde Geest, Die over Maria kwam en maakte dat ze ontving en de Heere Jezus baarde, zonder toedoen van de man. Die Geest baart in en door het Woord leven in het hart van de mens, zonder toedoen van de mens. Dat is een geheim en tegelijk ook duidelijk.

c. De noodzaak tot geloof (Joh. 3: 14-21)

UITLEG VAN DE TEKST

Dan zegt de Heere Jezus (vers 14): 'Gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden; opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve maar het eeuwige leven hebbe.' Ik ga niet in op de vraag wat er nu eerder is. Is er eerst geloof, en dan wedergeboorte? Joh. 3: 15 lijkt die volgorde aan te geven. De Nederlandse Geloofsbelijdenis gaat daarin mee en zegt: 'Wij geloven dat dit waarachtig geloof, in de mens gewerkt zijnde door het gehoor van het Woord van God en de werking van de Heilige Geest hem wederbaart en maakt tot een nieuw mens.' Er zijn ook teksten die het omgekeerde lijken te zeggen. Van Lydia wordt gezegd dat de Heere haar hart opende en ze daarom acht gaf op wat Paulus verkondigde. Het punt van de Heere Jezus is dat dit wedergeboren leven zich uit in geloof. Het voorbeeld wat Hij daarvoor geeft, is zeer sprekend. Mozes richtte in de woestijn de slang op. Waarom? Het volk had gezondigd en als oordeel kwamen er vurige slangen in het leger. Een beet van de slang betekende de dood. Het gaat dus om mensen die de dood bij zich dragen. Wat was nu voor hen het leven? Iets in henzelf? Nee, het leven lag voor hen in het zien op de koperen slang. Al wie haar aanziet, zal leven, zegt de HEERE tegen Mozes. Zo, zegt de Heere Jezus, moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een ieder die in Hem gelooft het eeuwige leven hebbe (vers 15). Geloof en leven (wedergeboren leven) hangen hier helemaal samen. Het zijn de twee zijden van die ene munt. Daar hebben we ook het diepste antwoord op de vraag: waarin is nu het leven? In het zien op de Heere Jezus. In het vasthouden aan de Heere Jezus. De één zat overeind toen Mozes langskwam, die kon direct kijken. De ander lag met het gezicht naar de grond, het kostte moeite om te kijken. Weer een ander deed met bevende hand het doek van de tent opzij, die keek van afstand, misschien wel door een kier. Maar wie ook, hoe ook, op de verhoogde slang zag, ontving het leven. Zien is hier 'geloven'. Het is vertrouwen op Hem. In vers 16 krijgt dat het volle pond.

Zo lief had God de wereld dat Hij Zijn Zoon gaf, opdat een ieder die in Hem gelooft (op Hem ziet met ogen van geloof), het eeuwige leven hebben. Nieuw leven, opstaan uit de dood ligt in Hem, Die de dood inging en overwon. God wil dat nieuwe leven ook geven. Zijn Zoon is niet gegeven om de wereld te veroordelen, maar om die te redden (vers 17). De veroordeling van een mens ligt in geloof of ongelooft (vers 18). Zoals mensen stierven in de woestijn, niet omdat er voor hen geen slang was. Maar omdat ze niet in geloof op die slang gezien hebben. Het oordeel is niet omdat er op de aarde alleen maar duisternis is en niemand meer ziet waarheen hij gaat (vers 19). Nee, er is Licht in de wereld gekomen. Hij, Die inzicht kan geven in Gods Koninkrijk, is gekomen, maar de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het Licht. In het licht worden mijn werken zichtbaar (vers 20). Wie buiten in het donker heeft staan graven in de modder, ziet in de duisternis niet hoe vuil hij is geworden. Als je in het licht komt, zie je het. Zo geldt dat ook wanneer het licht van het evangelie op mensen valt. Zoals het valt hier op Nicodemus. Hij meent in het licht te zijn, maar hij wordt aangewezen als iemand die nog buiten het Koninkrijk is. Wat doen je dan? Velen stappen terug in de duisternis. Ze zien liever niet hoe vuil ze zijn (vers 20). Anders is het met hen die de waarheid doen (vers 21). Het zijn die wedergeboren mensen die uit water en Geest zijn. Zij komen tot het Licht, zoals mensen in de woestijn kwamen tot de verhoogde slang. Hun werken komen openbaar als in God gedaan.

TER OVERWEGING

- Het is belangrijk de hoofdlijn van het betoog vast te houden. Nog steeds spreekt de Heere Jezus tegen Nicodemus. Hij krijgt nu antwoord op de vraag 'hoe' dit alles geschiedt.
- Het is belangrijk om niet met de kinderen diep in te gaan over de vraag wat er nu eerder is (geloof of wedergeboorte). Geloof is de zichtbare kant van wedergeboorte en wedergeboorte zonder geloof is er niet.
- Wedergeboorte en geloof worden helemaal gericht op de Heere Jezus. Doodzieke mensen richten hun ogen op de verhoogde slang in de woestijn. Zo mogen (door de zonde) doodzieke mensen hun ogen richten op de verhoogde Heiland. Daar aan het kruis sterft Hij hun dood. Daar in de hof van Jozef gaat Hij in hun graf. Daar staat Hij op in een nieuw leven. De kracht van Zijn opstanding is de kracht die nieuw leven geeft. Ons toevertrouwen aan Hem is de weg die de Heilige Geest ons wijst. Laten we de kinderen leren om te bidden dat Hij hen leert hun hart aan de Heere Jezus te geven.
- We moeten de kinderen niet onthouden dat ze voor schuldig worden gehouden als ze niet tot de Heere Jezus vluchten.

Zoals mensen in de woestijn zijn gestorven, omdat ze niet op de slang hebben gezien, zo gaan er mensen verloren omdat ze niet geloofden in Hem. Daar valt het oordeel (Grieks 'scheiding'). Er is nadrukkelijk de noodzaak tot geloof. Die ernst moeten we de kinderen ook voorhouden.

- Al deze dingen wil de Heere schenken. Vers 17 is wat dat betreft een geweldige bemoediging voor allen die worstelen met vragen rondom deze dingen. God heeft Zijn Zoon gegeven tot behoud. 'Zal Hij ons ook met Hem, niet alle dingen schenken?' (Rom. 8: 32) Wie begerig is naar wedergeboorte en geloof, zal niet beschaamd worden. We mogen de kinderen leren hun vinger te leggen bij dit woord en daarmee naar de Heere te gaan. Ze zullen ontdekken dat Hij ieder woord waarmaakt.

GELOOFSLEER

Lees en overdenk art. 12 van hoofdstuk 3/4 van de Dordtse Leerregels: en dit is die wedergeboorte, die vernieuwing, nieuwe schepping, opwekking van de doden en levendmaking, waarvan zo heerlijk in de Schrift gesproken wordt, dewelke God zonder ons in ons werkt. En deze wordt in ons niet teweeggebracht door middel van de uiterlijke prediking alleen, noch door aanrading, of zulke manier van werking, dat, wanneer nu God Zijn werk volbracht heeft, het alsdan nog in de macht des mensen zou staan wedergeboren te worden of niet wedergeboren te worden, bekeerd te worden of niet bekeerd te worden. Maar het is een gans bovennatuurlijke, een zeer krachtige, en tegelijk zeer zoete, wonderlijke, verborgen, en onuitsprekelijke werking.

Welke, naar het getuigenis der Schrift, die van den Auteur van deze werking is ingegeven, in haar kracht niet minder noch geringer is dan de schepping of de opwekking der doden; alzo dat al diegenen, in wier harten God op deze wonderbaarlijke wijze werkt, zekerlijk, onfeilbaar en krachtiglijk wedergeboren worden en daadwerkelijk geloven. En alsdan wordt de wil, zijnde nu vernieuwd, niet alleen van God gedreven en bewogen, maar, van God bewogen zijnde, werkt hij ook zelf. Waarom ook terecht gezegd wordt dat de mens, door de genade die hij ontvangen heeft, gelooft en zich bekeert.

Alsook art. 13: de wijze van deze werking kunnen de gelovigen in dit leven niet volkomenlijk begrijpen; ondertussen stellen zij zich daarin gerust, dat zij weten en gevoelen, dat zij door deze genade Gods met het hart geloven, en hun Zaligmaker liefhebben.

We lezen in deze geschiedenis dat Nicodemus tot Jezus komt in de nacht, dat is nog in de nacht van zijn leven (vgl. Efeze 5: 8-13):

8 Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt als kinderen des lichts.

9 (Want de vrucht des Geestes is in alle goedigheid, en rechtvaardigheid, en waarheid),

10 Beproevende wat den Heere welbehagelijk zij.

11 En hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis, maar bestraft ze ook veeleer.

12 Want hetgeen heimelijk van hen geschiedt, is schandelijk ook te zeggen.

13 Maar al deze dingen, van het licht bestraft zijnde, worden openbaar; want al wat openbaar maakt, is licht.

